

חבין הוד של הילדים

נגה גולדפינגר, 28/03/2007

צינוי נלהב, מתנדב קבוע, חונטיקן ודמות האובה בעלת גיטנים והומור בריטי, כך מתארים החברים הרבים את ג'ון מאיירס שנפטר בשבוע שעבר לאחר מאבק ממושך במחלת הסרטן. מאות מתושבי מודיעין ליוו אותו בדרכו האחרונה. המועדון שהיה למפעל-חייו ימשיך להתרחב ולהנציח את זכרו.

ג'ון מאיירס ייסד את מועדון קשתי מודיעין במו ידיו לפני ארבע שנים. רק לפני קשתות מקצועי. למרות התנאים הלא אופטימליים והיעדר מגרש מסודר, חברי קשתי מודיעין כיוונו והגיעו למטרות גבוהות. המועדון הוא הגדול ביותר בארץ מבחינת היקף בני-הנער. שנים מחברי קשתי מודיעין, דגן עלי וצמח נפתלי, אומרים להצטרף בקרוב לבחירת הנער הארצית. חברי המועדון, תושבי מודיעין ויושבי הסביבה, הביעו תקווה שבעתיד יוכלו להתאמן במגרש מוסדר ומסור כי ימשיכו להפעיל לחץ על גורמים רלוונטיים בעירייה עד להשגת היעד.

כברת-דרך ארוכה עבר ג'ון עד שהתיישב במודיעין. הוא נולד לפני 57 שנים באנגליה והיה לבן יחיד במשפחתו. הוא החליט לעלות ארצה בגיל 21 ממניעים ציוניים ולהשאיר מאחוריו את הוריו ואת ארץ המבטחים בה גדל והתחנך. ג'ון עלה לקיבוץ משמר-השחר בן הגישים וחווה את החוויה הישראלית בעבודת האדמה. כעבור שמונה חודשים הוא פגש לראשונה את אשתו לעתיד, דניאלה. "אומרים שברגע שזה הדבר האמיתי אז יודעים, ואבא שלי ישר ידע", כך אומרת הבת הצעירה קלי. "כעבור שלושה ימים הוא כבר הציע לאמי נישואים".

לאחר החתונה נסע בני-הזוג הטרי לאנגליה הקרירה שם נולדה קארן הבת הבכורה והבן דן. הם התגוררו באנגליה חמש שנים עד שג'ון נתקף בגעגועים עזים והחליט לשוב לישראל. בישראל נולדה קלי, הבת הצעירה במשפחה שסבלה מבעיות בריאות בינקותה, ובהמלצת הרופאים עברה המשפחה לאנגליה. אך גם הפעם, לאחר מספר שנים שבו בני-המשפחה חזרה לישראל והתמקמו ביהוד.

מפעל חייו

במועדון קשתי מודיעין מתאמנים זה לצד זה ילדים, נוער ומבוגרים והפעילות מתקיימת בחממות בשילת בחסות "מועדון מודיעין". תנאי השטח במקום אינם הולמים בלשון המעטה: החניכים מתאמנים בחממה נטושה, חשופים לקרה ולרוח, ללא מתקן שירותים באזור ובמגרש שאינם מתאים למועדון קשתות מקצועי. למרות התנאים הלא אופטימליים והיעדר מגרש מסודר, חברי קשתי מודיעין כיוונו והגיעו למטרות גבוהות. המועדון הוא הגדול ביותר בארץ מבחינת היקף בני-הנער. שנים מחברי קשתי מודיעין, דגן עלי וצמח נפתלי, אומרים להצטרף בקרוב לבחירת הנער הארצית. חברי המועדון, תושבי מודיעין ויושבי הסביבה, הביעו תקווה שבעתיד יוכלו להתאמן במגרש מוסדר ומסור כי ימשיכו להפעיל לחץ על גורמים רלוונטיים בעירייה עד להשגת היעד.

כברת-דרך ארוכה עבר ג'ון עד שהתיישב במודיעין. הוא נולד לפני 57 שנים באנגליה והיה לבן יחיד במשפחתו. הוא החליט לעלות ארצה בגיל 21 ממניעים ציוניים ולהשאיר מאחוריו את הוריו ואת ארץ המבטחים בה גדל והתחנך. ג'ון עלה לקיבוץ משמר-השחר בן הגישים וחווה את החוויה הישראלית בעבודת האדמה. כעבור שמונה חודשים הוא פגש לראשונה את אשתו לעתיד, דניאלה. "אומרים שברגע שזה הדבר האמיתי אז יודעים, ואבא שלי ישר ידע", כך אומרת הבת הצעירה קלי. "כעבור שלושה ימים הוא כבר הציע לאמי נישואים".

לאחר החתונה נסע בני-הזוג הטרי לאנגליה הקרירה שם נולדה קארן הבת הבכורה והבן דן. הם התגוררו באנגליה חמש שנים עד שג'ון נתקף בגעגועים עזים והחליט לשוב לישראל. בישראל נולדה קלי, הבת הצעירה במשפחה שסבלה מבעיות בריאות בינקותה, ובהמלצת הרופאים עברה המשפחה לאנגליה. אך גם הפעם, לאחר מספר שנים שבו בני-המשפחה חזרה לישראל והתמקמו ביהוד.

ספורט האבירים

החמן של ג'ון עם מקצוע החץ וקשת התחיל בשהותו באנגליה הרחוקה. "הוא קנה אביזרים מתאימים והתחיל להתמקצע בנושא", מספרת אשתו דניאלה. "בשעה שהילדים התבגרו היה חסר לג'ון המגע היומיומי והאינטראקציה עם ילדים. באנגליה ובארצות נוספות באירופה נחשב ספורט זה לפופולארי מאוד, והוא החליט ללמוד אותו כדי לאמן ולהדריך את ילדי ישראל".

בתקופה זו חל התקיימו קורסי הסמכת מדריכים בענף וג'ון נאלץ לנסוע על חשבונם לאנגליה בכדי לעבור קורס במועדון הקשתים האנגלי. כשחזר לארץ, מצויד בידע התיאורטי והמעשי שרכש, הוא הקים את מועדון קשתי מודיעין ובצעדים מדודים קם ונבנה הענף העירוני.

פתיחת מועדון קשתות מקצועי דורשת תנאי שטח מתאימים וציוד יקר בשווי אלפי שקלים. ג'ון החל לגייס תרומות וציוד מכל מקום אפשרי ואף השקיע לא מעט מכספי המשפחה ברכישת ציוד רב בעלות גבוהה. לאחר הכשרות והכנת רבות, פתח המועדון את שעריו במרס 2004 בחממות באזור התעשייה בשילת.

בעל השטח, דב עפון ותושב שילת ובעלה של חברת השמירה "מועדון מודיעין", נלהב ממועדון קשתי מודיעין. "ג'ון החליט להירתם ולפעול למען בני-הנער בעיר. לשם כך הוא אפשר את פתיחת המועדון ללא כל תמורה כספית. לשם התקצוב והפעילות השוטפת, הוקמה "עמותת קשתי מודיעין" הרשומה ללא כוונת רווח.

את הפרסום הוא קיבל בזכות כתבה שהתפרסמה בעיתון "מודיעין NEWS" לפני שלוש שנים ומיד אחר כך החלו בני-נער וילדים סקרנים להגיע. אט אט, התקבצו סביבו לא מעט "משוגעים לדבר" שהלכו שבי אחר אישיות הכריזמטית. לא סתם הוא התעקש לקרוא ליזמים שהקים מועדון ולא חוג. חבריו מספרים כי הוא רצה ליצור קבוצת חברים ללא הפרדת גילאים ועם הזמן הפך המועדון למקום בילוי חברתי המשלב אינטראקציה בין-דורית ועזרה הדדית. כיום פועלים בקשתי מודיעין כ-25 חברים רשומים המנהלים חווי חברתית משותפת. לאחרונה פועל המועדון במתכונת של פעמיים בשבוע ובתגבור של מאמן נוסף, צפייים השוערים להתקיים כרגיל, שלוש פעמים בשבוע.

כמו משפחה מגובשת

המראה של מתחם קשתי מודיעין אינו מסביר פנים כלל, הקשתים מתאמנים באזור מטע נטוש שאינם מותאם לתחרויות למקצים אחרים. בוגרי המועדון מתכוונים להמשיך להפעיל לחץ על הגורמים הרלוונטיים למען הקצאת תשתית הולמת למועדון.

"במועדון מצאתי בית חם ותומך", מספר אסף הרפז, תלמיד כיתה ' בתיכון מכבים-רעות, תוך כיוון הקשת למטרה במרחק 18 מטרים במגרש. אסף מתאמן במועדון כבר למעלה משנה וחצי יחד עם אביו. "חיפשתי חוג ובלי ניסיון קודם הגעתי לשיעור ניסיון. גיליתי אדם בעל אישיות מדהימה וסובלנות אי-אקן שמעבר למדריך הוא היה נבאדם קרוב וחבר אמיתי. ג'ון תמך וליווה אותנו לאורך כל הדרך וגם בשלב המלה המאוחרים הוא היה שם בשבילנו. הוא הגיע לשיעורים גם כשהתקשה ללכת, ישב לצידם ונתן הארות והערות מרוחק. ג'ון לא התנהג כחולה ולא רצה שירחמו עליו. למרות הכאבים הנוראיים מהם סבל, הוא ניסה לירות ולשרד לנו שהוא לא במצוקה". הרפז מסכם: "ג'ון הפך אותנו למשפחה אחת גדולה ומחוברת. מותו רק ילכד אותנו ויחפך אותנו ליותר מגובשים".

דן הרפז בן ה-12 ממועדון זכה במקום השלישי בארץ בקטגוריית הקאדטים. הוא מספר כי לפני שהתחיל להתאמן באופן מקצועי, הכין קשתות תוצרת בית וירה שיפודים בגינה. "פגשתי לראשונה את התחום בירד שקיים ג'ון במודיעין והחלטתי בהמלצתו להגיע לאימונים. הוא היה מאמן טוב וגם חבר. אני אמשך להתאמן בענף כמו שג'ון היה רוצה", הוא אומר ויורה את החץ במגרש האימונים למטרה האדומה.

"גדולתו של ג'ון היתה בסבלנות הבלתי-נגמרת שלו כלפי הילדים", כך אומר עופר בן-דוב, קשת ותיק המתאמן במועדון. "הילדים רחשו לו כבוד אמיתי ואהב אותו. הוא עבד במשך שעות עם ילדים חדשים והנחה אותם איך להחזיק נכון את הקשת. הוא האמין בכל ילד ותחת מגע ידיו כל אחד היה מגיע להישג אחר שעה וחצי של עבודה מאומצת".

התנדבות אין-סופית

חבריו ואוהדיו של ג'ון מספרים על חוה ההתנדבות שאפיינה אותו לאורך כל הדרך. הוא היה מתנדב קבוע במשמר האזרחי ובהמשך פיקד על תחנת יהוד. לג'ון היתה דרך מיוחדת לחלק ענשים לפורעי החוק: במקום לחלק דף "חות לעבריינים צעירים, הוא חייב אותם לעשות שעות עבודה למען הקהילה. הצעירים הללו חזרו והודו לו שהציל אותם מהרוחבות.

לאחר סיום מלחמת המפרץ מצא ג'ון דרך מקורית לעודד את ילדי השכונה. אשתו מספרת: "באותה תקופה, היתה בבעלותו של ג'ון מסלול. הוא ריחם על הילדים ששהו זמן רב מפוחדים במקלטים והחליט לפתוח את הקיוסק בפני כולם. הוא ערך שלחנות מלאים בכל טוב, והזמין קוסם לשמח את האוטוטים והכל על חשבונם הפרטי".

אך בזה לא תמו מעשיו הטובים של ג'ון. עד גיל מאוד מבוגר הוא התנדב למילואים בצבא ושירת כתף אל כתף עם חיילים בסדר במחסום קלנדיה כשהוא מקפיד לתת דוגמה של יחס רחמני ואמשי כלפי הפלשתינים.

קשב וקשיים בלימודים משפרים את יכולותיהם דרך הספורט ובהדרגה אף משפרים את המסוגלות הלימודית. המנטיקן אמיתי

ג'ון השאיר אחריו משפחה מלוכדת ומתגעגעת ודניאלה אשתו מאחלת לכל אחת בעל כמנהו. "הוא היה חמנטיקן אמיתי. בכל יום שישו זה 35 שנה הוא היה מופיע עם זר פרחים בידו. המתכנן שלו לזוגיות מוצלחת היה תקשורת וכל יום יום ישבנו לדבר לפני השינה. אף פעם לא רבנו ליד הילדים והוא מעולם לא הרים עליהם קול". היא נזכרת בערגה כי בתחילת נישואיהם, אימצה משפחתה בחום את החתן הצעיר, והוריה התייחסו אליו כאל בן. בתו קארן סופדת לו: "הרגשנו שהוא יותר מאבא רגיל. הוא היה חבר שלנו. יכולנו לשתף אותו בכל מה שעובר עלינו והוא ידע להנחות ולהראות את הצד החיובי של הדברים". הבת הצעירה קלי מוסיפה: "הוא לווה אותנו בכל הטיוילים השנתיים וילדי הכיתה שמאוד אהבו אותו, תמיד נידבו אותו לתפקיד ההורה המלווה. כל שנה בילום יחדיו בטיויל ספונטי ברחבי הארץ. ללא תכנונים ומפה, יצאנו ללינת שטח באוהל ולדיג. הוא הנהיג מנהג קבוע ובכל יום הולדת הוא העיר את בעל השמחה בחצות הלילה וחגג ושר לו". ג'ון נאבק במחלה עד הרגע האחרון והאמין כי ינצח. במקום משכבו בבית-החולים הדסה ביחשלים, לפני שהלך לעולמו, הוא תהה בקול בפני משפחתו וחבריו על גורלו: "כל-כך הרבה חברים וילדים אוהבים אותי, למה אלוהים לא אוהב אותי?!" ג'ון מאירס היה בן 57 שנים במוותו, יהי זכרו ברוך.

הדפס כתבה הוסף תגובה ספר לחבר פנה למערכת חזרה

[הרשמה לניוזלטר Mnews](#)

אנחנו מזמינים אתכם להישאר מעודכנים ולקבל ראשונים למייל את כול העדכונים, החדשות והאירועים המופיעים במקומו "מודיעין news" ובאתר "mnews". www.mnews.co.il
ההרשמה לספר הטלפונים של מודיעין ניז בביצועה שנה 13 ברציפות לפרטים והרשמה לפנות לגלית נתנאל 08-9787875 www.mnews.co.il

לכתבה זו 0 תגובות